

En annorlunda Bond att njuta av...

Det var ett privilegium att närvara på förhandsvisningen av den 21:a officiella James Bond-filmen **Casino Royale**, baserad på Ian Flemings första Bondbok från 1953 med samma namn. Jag kan inte annat än framföra mina gratulationer full av beundran och respekt för både filmmakare och den nye James Bond, Daniel Craig.

Craig visar inte bara prov på sin oerhörda talang som skådespelare utan han knuffar också in alla så kallade fans, som tidigare uttalat sig om att producenterna valt fel ersättare till Pierce Brosnan, i skamvrån. Att folk kan kritisera honom från början utan att ens se vad han kan tillföra rollen är lågt, riktigt lågt, och här kommer sannerligen ett motbevis som kommer att göra alla riktiga fans både glada och mycket nöjda.

Personligen vill jag påstå att filmen är lysande och sensationell i bemärkelsen att man baserar den 21:a filmen i världens längsta och mest framgångsrika filmserie på skaparens första bok, vrider tillbaka klockan, sätter filmen i nutid och att det fungerar så bra! En gigantisk process som fungerar så överväldigande bra att man inte kan annat än se fram emot nästa film.

Blod

Filmen är brutal i den bemärkelsen att blod plötsligt inte är ovanligt i en Bondfilm. En huvudrollsinnehavare som kombinerar tuffhet med en känsla av svaghet men viljan att hela tiden komma tillbaka. Craig är lysande i rollen och man behöver inte många minuter för att inse att här är en kille som tagit 007 till sitt hjärta. Skurken "Le Chiffre" spelas finurligt av dansken Mads Mikkelsen som gör Bonds matematiska fiende ond och kall. Svenskättade Eva Green som "Vesper

Lynd" är både mystisk och spännande.

Den inledande sekvensen är helt i svartvitt med en efterföljande titelsekvens från Daniel Kleinman som ger en serieliknande känsla. En tortyrscen där kemin mellan Bond och skurken lyser igenom på ett ondskefullt sätt men inte utan att man förundras och imponeras än mer av valet av Craig som agent 007. En känslomässigt förvirrad Bond på ett sätt man inte sett i tidigare filmer och som kan engagera även de mest kräsna kvinnorna.

Få hjälpmedel

Visst saknas karaktärerna "Q" och "Miss Money Penny". Och de flesta hjälpmedel är borta. Bond får förlita sig helt på knytnävar och personlig styrka även om det en gång blir rejält åka av i en Aston Martin DBS (Sverige kan dessutom glädjas åt två Volvomodeller som skymtar förbi).

Filmmusiken från David Arnold passar väl in och skapar bra stäm-

ning, likaså titelmelodin från Chris Cornell, "You know my name"...

Jämfört med tidigare filmer känns filmen riktigt rå och det är mycket svårt att föreställa sig Roger Moore i en liknande tolkning. En likhet med Sean Connery och Timothy Dalton finns, men Craig lyckas väldigt bra med att sätta sin egen prägel på rollen utifrån ett tidigare utforskat perspektiv. Det är den längsta Bond-filmen någonsin (144 minuter) men kändes inte avskräckande då takten är väl avvägd.

Välskrivet

Filmens manus är välskrivet och starkt och resultatet syns tydligt. Det innebär som analyserats ovan en ny djärv riktning för fenomenet James Bond inför kommande filmer från EON Productions med Albert R. Broccolis dotter och styvson i spetsen, Barbara Broccoli och Michael G. Wilson. De har dock onekligen gjort smarta och strategiska val här. Modigt, och

NÖJD. Anders Frejdh, Skövde, har som ende svensk sett nya Bond-filmen och anser att Daniel Craig är alldeles lysande i rollen som 007.

man kan bara hoppas att resultatet blir positivt även för biografägarna. Av rykten som tidigare antydde brister på Craig finns nu inget kvar, endast en förhoppning och tilltro till en ännu bättre andra Bondfilm för hans del.

Av ANDERS FREJDH